

תת"ע 3007/05/19 - רחל גרבי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3007-05-19 מדינת ישראל נ' רחל גרבי

בפני
מבקשת
נגד
משיבה
החלטה

כבוד השופטת רונה פרסון
רחל גרבי
מדינת ישראל

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 11.6.19 (להלן: "**פסק הדין**").

2. במסגרת פסק הדין הורשעה המבקשת בעבירה של שימוש בטלפון נייד בזמן נהיגה ונגזר עליה קנס בסך 1,300 ₪.

3. המבקשת טענה כי היא אם יחידנית לילד נכה הסובל מאפילפסיה ובעיות רפואיות נוספות וכי הוא עבר ניתוחים קשים. צירפה אישורים רפואיים. טענה כי היא זקוקה לרישיון הנהיגה שלה בשל הצורך לנייד את בנה לטיפולים רפואיים. טענה כי בנה מקבל התקפי אפילפסיה רבים במהלך היום, וכי נאלצה להשתמש בטלפון למרות שהייתה לה דיבורית כי בנה קיבל התקף והייתה צריכה לקחת אותו לבית החולים. טענה כי מצבה הכלכלי קשה וכי היא מתקיימת מקצבת נכות של בנה ואין לה אפשרות לשלם את הקנס.

4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי המבקשת למעשה מודה בעבירה וכי קיים אישור מסירה כדין.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים מצאתי כי המבקשת אינה עומדת בתנאים המצדיקים ביטול פסק הדין.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**,

10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קריב נ' מ"י, (20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתה של המבקשת וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה.

המבקשת לא הסבירה בבקשתה מדוע לא התייצבה לדיון ולא התייחסה לאישור המסירה הקיים בתיק ומכאן שלא הפריכה את חזקת המסירה.

8. מעבר לכך, המבקשת אף תיארה כי ענתה לטלפון בנסיבות דחופות ובכך למעשה הודתה בביצוע העבירה.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקשת, בשים לב לעברה התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

עם זאת, התחשבתי בנסיבותיה האישיות והכלכליות של המבקשת ועל מנת להקל עליה אני קובעת כי גובה הקנס שבגזר הדין יתוקן כך שיועמד על 1,000 ₪ (במקום 1,300 ₪ שנקבע בגזר הדין), גובה הקנס הקבוע בחוק לצד העבירה וזאת חרף העובדה כי בהגשת בקשתה להישפט ויתרה למעשה הנאשמת על זכותה לקנס הקבוע בחוק לצד העבירה.

עוד אני קובעת כי הקנס הקנס ישולם בתשלומים.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה לביטול פסק הדין נדחית למעט לעיין גובה הקנס שיעמוד על 1,000 ₪ אשר ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 23.9.19 ואילך.

10. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ח אב תשע"ט, 19 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.